

تکلیف شماره ۳

تمرین شماره ۱

(الف)

Wrapper Class: کلاس هایی هستند که هر کدام معادل primitive data types یا داده های اصلی و ساده هستند و یک شی هستند، به عنوان مثال به دلیل اینکه کالکشن ها در جاوا مانند آری لیست و وکتور ها و ... داده های ساده را پذیرا نمی باشند از این نوع کلاس ها استفاده میکنیم. در ادامه جدولی از معادل داده های اصلی و کلاس های wrapper آنها آورده شده:

Primitive Data Type	Wrapper Class
char	Character
byte	Byte
short	Short
int	Integer
long	Long
float	Float
double	Double
boolean	Boolean

Autoboxing & Unboxing: اتوباکسینگ زمانی اتفاق میوفتد که یک داده ساده به کلاس wrapper معادل خود کست میشود برای مثال:

```
char ch = 'a';  
Character a = ch;
```

آنباکسینگ علی رغم اتوباکسینگ، زمانی اتفاق میوفتد که یک کلاس wrapper به primitive data type معادل آن کست و تبدیل می شود. مانند کد زیر:

```
Character ch = 'a';  
char a = ch;
```

Garbage Collection: در ماشین مجازی جاوا **garbage collector** وجود دارد که وظیفه‌ی مدیریت آجکت‌ها را در حافظه را دارد و آجکت‌های بلااستفاده رو پیدا کرده و فضای اشغال شده توسط آن (مقرر در **heap**) را آزاد می‌کند.

(ب)

۱. خیر، برای مثال، برنامه نویس میتواند هزاران آجکت را در اسکوپ اصلی ایجاد کند و در این صورت **garbage collector** آن شیء‌ها را، شیء‌های مورد استفاده شناسایی میکند و اقدامی به پاک کردن آنها نمی‌کند.

۲. وقتی یک شیء تعریف می‌شود یک مرجع یا رفرنس با نام متغیر مورد نظر در **stack** تشکیل می‌شود و یک فریم در هیپ (**heap**) تشکیل شده که متشکل از اعضای آن کلاس است و به همین ترتیب مقدار دهی می‌شوند ...

۳. یکی از روش‌های پیمایش لیست در جاوا استفاده از حلقه **for** معمولی است که از $l = 0$ تا **list.size** ادامه پیدا میکند و به این ترتیب پیمایش انجام می‌شود.

روش دیگر پیمایش لیست در جاوا، استفاده از **forEach** هست که برای مثال اگر یک لیست از استرینگ داشته باشیم:

```
for (String sample : samplelist)
```

روش دیگر پیمایش استفاده از کلاس **Iterator** هست که با تعریف یک ایتريتور و با دستورهای **hasnext** و **next** لیست را پیمایش میکنیم

```
Iterator<String> iterator = list.iterator();
while (iterator.hasNext()) {
    System.out.println(iterator.next());
}
```

دو روش دیگر هم میتوان گفت که یکی `listIterator` است که بسیار شبیه به `iterator` هست و دیگر هم استفاده از یک `increment` ولی به جای `for` از `while` استفاده شود.

۴. پدیده `stackoverflow` زمانی رخ میدهد که میزان فضای مورد نیاز برای اجرای برنامه و ذخیره متغیرها و شیءها و ... بیش از اندازه مموری و حافظه تعیین شده (`allocated memory`) بشود. برای جلوگیری از آن باید کد برنامه را تغییر داد، برای مثال باید توابع ریکرسیو و بازگشتی در برنامه را به خوبی هندل کرد تا دچار `stackoverflow` نشود. از تغییرات دیگری که میتوان برای جلوگیری از آن اعمال کرد، افزایش سایز `stack` برنامه است.

۵. `hashset` از اینترفیس ست استفاده کرده و `hashmap` از اینترفیس `map` `hashset` ورود مقادیر یکسان و مشابه را نمیپذیرد ولی `hashmap` از ورود `key` های مشابه جلوگیری میکند و شرط مشابه نبودن را در فیلد `value` چک نمی‌کند و اگر `key` مشابه وارد شود، `hashmap` مقدار آن `key` را `overwrite` می‌کند. ساختمان داده `hashset` کندتر از ساختمان داده `hashmap` عمل می‌کند. در ادامه یک مثال از ساختار هر دو نوع آمده:

`hashset: {1,2,3,4,5}`

`hashmap: { a->1, b->2, c->3 }`

تمرین شماره ۲

الف) صحیح. پنهان کردن اطلاعات، باعث کاهش سطح دسترسی و در نتیجه باعث می‌شود از سطح مستقل بودن آن برنامه بکاهد. در جاوا نیز اسطلاحی به نام کپسوله سازی وجود دارد (`Encapsulation`) که در آن هر کپسول یک کلاس است و مقادیر و متدها اجزای تشکیل دهنده آن هستند.

ب) غلط. فقط کلاس های داخل و زیرمجموعه ی پکیج مورد نظر به کلاس های package access آن دسترسی دارن و دسترسی به این کلاس ها از بیرون این پکیج امکان پذیر نیست.

ج) غلط. در این مورد باید به این نکته اشاره کرد که فقط کلاس های داخلی (Inner) میتوانند به صورت private تعریف شوند و کلاس های outer و خارجی نمیتوانند private باشند چون در صورت private بودن غیرقابل استفاده هستند.

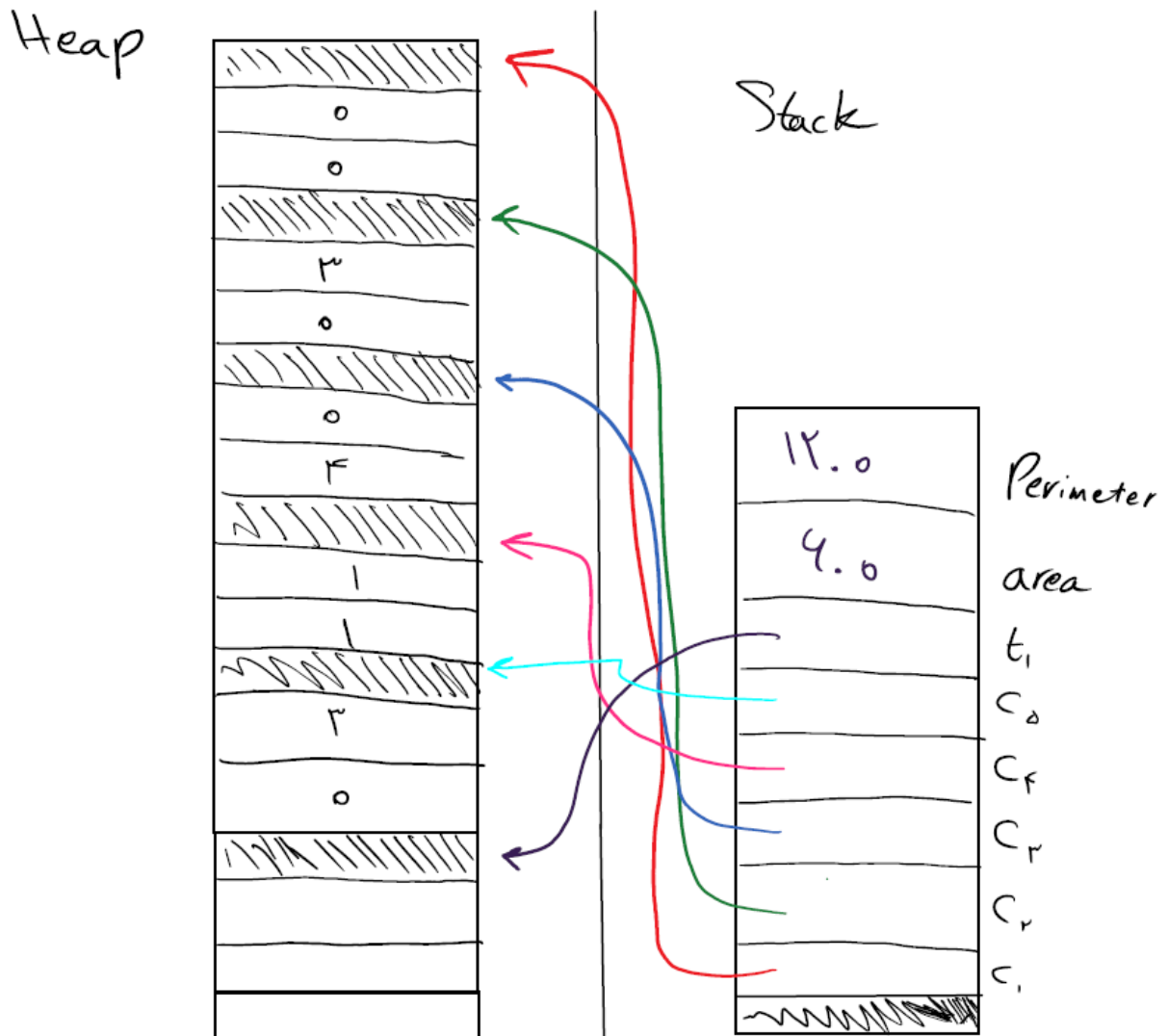
د) غلط. در map نمیتوان کلید مشابه را چندین بار داشت، و اگر سعی کنیم که یک key مشابه را وارد و duplicate کنیم، برنامه به صورت خودکار مقدار و value کلید اولیه را overwrite می کند و مقدار جدید را جایگزین میکند.

ه) غلط. جاوا همیشه pass by value است و ساز و کارش بر اساس مقدار یا value است و pass by reference نیست.

و) صحیح. بله در جاوا می توان کانستراکتور از نوع private داشت برای مثال میتوان چند کانستراکتور پابلیک داشت که با keyword (this) میتوانند به کانستراکتور پرایوت اشاره کرده و برنامه را انجام دهند.

تمرین شماره ۴

(الف)

در این برنامه **garbage object** وجود ندارد چون همه ی مقادیر و ارجکت ها در **heap** مورد استفاده و خانه هایی از استک به آنها اشاره می کنند.

(ب) خروجی نهایی کنسول به این صورت است:

false

true

false

true

در خروجی هایی که False هستند به دلیل اینکه هر دو مورد به یک رفرنس اشاره نمیکنند فالس هستند ولی اگر کد به این صورت بود که

```
String str 1 = "hello";
```

```
String str 2 = "hello";
```

خروجی true می شد چون هر دو متغیر به یک رفرنس اشاره میکنند.

در خروجی های true نیز چون محتویات دو مورد مقایسه شده و یکسان هستند، نتیجه true چاپ می شود.